

Rad spal bi daleč tam... Gre misel, gre
čez neobsežna, šumna stepna polja
in sanja duša, hrepeni srce.

A k tlom je prikovana moja volja
in ni izhoda, ceste, ni poti;
ni krila ne pomagajo sokolja —
in s stisnjenimi čakam le zobmi...

Tomsk, 1. in 2. junija 1919.

*Na Ruskem mi je
padla Jeradenčona mrena izpred oči. Hvala bogu
vstano, velikega jedra 30*

RAD. PETERLIN-PETRUŠKA:

OREL.

Predno vstane dan iz zarje krvave,
iznad niračne, močvirne dobrave
vzprhotal je v podnebne višave
orel mlad.

Tam nad njim se razpenja v brezdanstvo
nedosežne moči veličanstvo,
neizmerno, neskončno prostranstvo
neba.

Pod njim zemlja kot črna gromada;
in od vzhoda na njej do zapada
le jeza, zavist, zloba vlada
in smrt.

Poteptana je vsaka pravica
in z mečem v rokah gre krivica,
samopašna, krvava kraljica
iz kraja v kraj...

In vrniti tja orel se noče,
le kvišku vro želje mu vroče:
tam bi plul, ko bi bilo mogoče
vekomaj!

